

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	O sa mir me ken... dëshmitar, o hej!!
ADRESA	https://www.gazetatema.net/blogu-tema/o-sa-mir-me-ken-deshmitar-o-hej-i586593
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

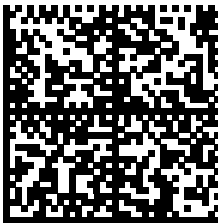
KAPUR NGA NE	17 shtator 2026, 06:54:54 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	17 shtator 2026, 07:10:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	93061250d495f7a898f3cf67e2c9f80eee742bfbf9e9fc8e38e7d77bf36699a1
TEKSTI	bbdff6a3b649546886e13a0127355c75f70540296d1a73f30e6643cd8d89b8c4
PAMJA	4175184764b34cc8c1693c0066426290310587853c5509de6bf58cfc34d0cc92

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	74f9eb0e12c4927995b4e1a83550c174d4e56394ec9bf143c67202f5a1beff03
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	7552192d4562aa207666eadcaed525346db194fc39c694c2be0ac3ebbafe5dc8
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahaso hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

https://scan.stamles.eu/verify/74f9eb0e12c4927995b4e1a83550c174d4e56394ec9bf143c67202f5a1beff03

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)

 English

Built and Monetized by [Kontakt](#)

 English

1 e [Shqiptaria ne zi, Beogradi ne feste](#)[Perleshje me thika prane shetitores ne Sarande, tre persona mbeten te plagosur!](#)[Policia nis hetimet](#)[Lehtesohet barra tatimore/ Italia h](#)
fundit

O sa mir me ken... dëshmitar, o hej!!

17 Shtator 2026, 09:10Blog Nga Ylli Manjani

Po e them që në fillim, që të mos ketë keqkuptim, unë nuk jam dakord me vendimin e Hagës ndaj Hashim Thaçit dhe të tjerëve. Nuk jam dakord as me mënyrën se si u zhvillua ky proces, për të cilin ka pasur, sipas këndvështrimit tim, devijime serioze nga standardet e një procesi të drejtë e të rregullt. Dhe aq më pak jam dakord me pasojat politike, historike e njerëzore që ky vendim mund të prodhojë.

Por pikërisht për këtë arsye, nuk e kërkoj dot fajin vetëm te Haga.

Madje mendoj se do të ishte shumë e lehtë ta bënim këtë.

Të thuash se “Haga është fajtorë”,

“Gjykatësit janë fajtorë”, “Prokuroria është fajtorë” apo

“Ndërkombëtarët janë kundër nesh”, është më e thjeshta. Të bësh fajtorë disa jashtë nesh, të cilëve s’kemi se ç’tu bëjm, është justifikim. Larje duarsh. Qokë solidarizuese koti që ja bëjm shpesh njëri-tjetrit në kësi rastesh.

Mendoj se e vërteta është më e hidhur. Ai gjyq nuk lindi në Hagë.

Ai gjyq lindi shumë më herët. Lindi në konfliktet tona.Në përplasjet tona.

Lindi në pamundësinë tonë për t’i zgjidhur hesapet brenda nesh.

Lindi tek shqiptari që denoncon shqiptarin. Te shqiptari që dëshmon kundër shqiptarit.

Ca më keq akoma, tek inati i luftëtarit kundër luftëtarit.

Besoj e dini se ai gjyq u bazua në dëshmitë e bollshme të shqiptarëve. U bazua edhe tek dëshmitë e luftëtarët të UÇK kundër njëri-tjetrit.

E dhimbshme gjer në palcë!

Haga vetëm i mori këto dëshmi, i futi në një sallë gjyqi dhe u dha atyre formën e një procesi penal.

Kjo nuk e bën Hagën të drejtë, padyshim. Por as nuk e bën Hagën autoren e gjithçkaje.

Por le të mos e harrojmë, bashkë me padrejtësinë e Hagës edhe këto pyetje:

Kush ia dha Hagës materialin njerëzor të këtij gjyqi?

Kush foli?

Kush dëshmoi?

Kush tregoi histori nga brenda?

Kush foli për komandantë, struktura, burgje, ndalime, konflikte dhe ngjarje që pretendonte se i kishte përjetuar ose parë?

Në një masë të rëndësishme, ishin shqiptarë.

Dhe kjo është pjesa që dhemb më shumë.

Jo sepse shqiptari nuk duhet të dëshmojë.

Përkundrazi.

Nëse një shqiptar ka parë një krim, duhet të flasë.

Nëse është viktimë, duhet të flasë.
Nëse ka një të vërtetë për të treguar, duhet ta tregojë.

Problemi nuk është shqiptari që thotë të vërtetën.

Problemi është kultura e vjetër e shqiptarit që e përdor të huajin si gjykatës të konfliktit me shqiptarin.

O sa mir me ken... dëshmitar o hej!

Tani, pas vendimit, nuk ka asnjë kuptim të bërtasim "Haga na dënoi!" Haga nuk e shkroi e vetme atë vendim.

Nëse deri dje e konsideruam Hagën institucionin ku shqiptari mund të shkonte të dëshmonte për shqiptarin tjetër, nuk mund të themi dot sot se Haga është e paligjshme vetëm sepse vendimi preku shqiptarin që ti mbron.

Mund ta kundërshtosh vendimin.
Duhet ta analizosh.
Mund të kundërshtosh provat.
Mund të kritikosh procedurën.
Mund të kërkosht apel.
Mund të thuash se gjykata ka gabuar rëndë.

Por nuk mund të fshish historinë që e çoi çështjen deri atje.

Kjo do të ishte mënyra më e lehtë për të shmangur pyetjen më të vështirë, "Pse shqiptarët ia dorëzuan njëri-tjetrit gjyqin një gjykate të huaj?"

Nga ana tjetër nuk mendoj se një popull nuk poshtërohet nga fakti që ka dëshmitarë.
Por poshtërohet kur nuk arrin t'i zgjidhë konfliktet e veta pa kërkuar një arbitër të huaj.

Dhe këtu është ndryshimi.
Nuk dua të fajësoj viktimën.
Nuk dua të fajësoj dëshmitarin.
Nuk dua të relativizoj asgjë.

Dua të ndalem tek një mentalitet politik e shoqëror që na ka ndjekur gjatë:
kur nuk e mund dot shqiptarin me argument, kërko të huajin;
kur nuk e mund dot me votë, kërko prokurorin;
kur nuk e mund dot me drejtësi, kërko gjykatësin;
dhe kur gjykatësi vendos kundër teje, fajëso gjykatësin.

Ky është rrethi ynë vicioz, me të cilin paqtohem në mënyrën më të frikshme të mundshme.

Prandaj unë nuk e fajsoj Hagën.
Jo sepse jam dakord me të.

Pikërisht sepse nuk jam dakord me të. Dua ta kundërshtoj me argumente. Me prova. Me ligj. Me standardet e procesit të rregullt. Me apel.
Jo me harresë.

Sepse nëse themi se Haga është fajtores për gjithçka, po i bëjmë vetes një favor të rremë.
Po shmangim pyetjen që dhemb.
Si arritëm ne, shqiptarët, deri këtu?

Si arritëm që një pjesë e luftës sonë, e historisë sonë dhe e konflikteve tona brenda UÇK-së të përfundonte në një sallë gjyqi në Hagë?

Dhe ndoshta kjo është më e rëndë se vetë vendimi.
Sepse Haga mund të gabojë dhe vendimi mund të ndryshojë.
Por nëse nuk ndryshojmë atë që na çon vazhdimisht te shqiptari kundër shqiptarit, asnjë vendim gjykate nuk do të na shpëtojë nga vetvetja.

E vërteta e hidhur nuk është vetëm ajo që vendosi Haga.

E vërteta e hidhur është se një pjesë e gjyqit të shqiptarëve kundër shqiptarëve u zhvillua në Hagë.

 Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

[Shqiptaria në zi, Beogradi në festë](#)

08:49 Blog

Pse u dënua Hashimi?

20:10 Blog / 19 komente

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.